

ROK XXXII

WSPÓLNOTA
WIARY

Hamburg 2009
Nr 4 / 381

Pismo religijno-społeczne Polskiej Misji Katolickiej

POKOJ NA ZIEMI

MOŻE ZRODZIĆ SIĘ W KAŻDYM AKCIE POJEDNANIA I W ZAUFANIU,
KTÓRE LUDZIE ODNAJDUJĄ W SOBIE NAWZAJEM.
ZAUFAŃ JEST JAK MAŁENKIE ZIARNO GORCZYCY, KTÓRE ROŚNIE
I STOPNIOWO STAJE SIĘ WIELKIM DRZEWEM BOŻEGO KRÓLESTWA,
GDZIE ROZKWITA "POKOJ BEZ KOŃCA".
ZAUFAŃ NA ZIEMI JEST SKROMNYM POCZĄTKIEM POKOJU.

BRAT ROGER

Miłość stała się Ciałem

„Miłość stała się ciałem i zamieszkała między nami”. To parafraza słów z Ewangelii, w której św. Jan mówi o Wcieleniu Słowa. Bóg przez Słowo, czyli przez Jezusa Chrystusa wypowiada siebie. Mówi także o nas i to nieskończenie więcej niż jakiegokolwiek ludzkie słowa zdołają wyrazić. Bóg nie tylko siebie objawia, ale i człowieka objawia człowiekowi (por. GS 22). W życiu, słowach i całym dziele Jezusa Chrystusa, który stał się jednym z nas, otrzymujemy odpowiedź na pytania: o Boga, życie, miłość, wiarę, nadzieję i wreszcie na pytanie o nas samych.

„Bóg się rodzi moc truchleje
Pan niebiosów obnażony
Ogień krzepnie, blask ciemnieje
Ma granice Nieskończony...”

Kolęda ta jest próbą wyrażenia niewyraźnego Boga przez zestawienie rzekomych sprzeczności. Zdumiewa misterium Boga, któremu spodobało się zostać człowiekiem. Zachwyt ogarnia umysł i serce. Bóg jest tak wielki, że może stać się Niemowlęciem. To jeden z wielu paradoksów wiary. Maleńki a tak potężny, że cały świat w sobie mieści.

Bóg w swojej wielkości oczekuje współpracy z człowiekiem, by stworzyć historię zbawienia. Historia i zbawienie są wzajemnie zależne. Jedno bez drugiego traci sens, staje się czymś wręcz nieludzkim. Historia bez Boga, to bezduszne następstwo faktów. Ciąg tragicznych wydarzeń. Nawet pozytywne i radosne doświadczenia są przecież nietrwałe. Gdy Boga wyłącza się z dziejów świata, rację trzeba przyznać filozofowi, że człowiek to byt skierowany ku śmierci. Natomiast zbawienie zarówno człowieka jak i świata bez historii, to mrzonki. Zdarzały się w przeszłości pomysły ucieczki od realnego świata, by odnaleźć jakąś namiastkę zbawienia. Ta pokusa ucieczki zdarza się i dzisiaj. Przesadne marzycielstwo, magia, wróżby odrywają człowieka od realnych spraw a wiążą z iluzją ubóstwienia samego siebie. Boga Prawdziwego nie sprowadza się na ziemię zaklęciami czy tajemną wiedzą. On przychodzi sam, w konkretnym czasie, do konkretnego człowieka, z konkretnym zbawieniem. Przychodzi do człowieka przez realnego człowieka.

To co słabe w oczach świata, zostaje wybrane na tło i podstawę objawienia się mocy Bożej. Mamy tu kolejne paradoksy. Wybrana zostaje prosta izraelska Dziewczyna ze słabego, zniewolonego zewnątrz i wewnątrz narodu. Nazaret i Betlejem to prowincjonalne, dalekie od centrów świata miejscowości. Grota Narodzenia to miejsce niegodne narodzin jakiegokolwiek człowieka, a cóż dopiero Boga. A jednak Bóg całą swą miarę, mianowicie miłość, stawia przeciw ludzkim miarom wielkości. Daje w ten sposób dowód, że naprawdę wznosi się ten, kto się właśnie uniża. Bóg czyni siebie maleńkim, by wyniosłemu człowiekowi przywrócić właściwą miarę, jak mówił kard. Ratzinger. Nic nie dzieje się tu przypadkowo. Tworzywem do tkania więzi Bosko-ludzkiej mogą być nawet decyzje Cezara, jak np. spis ludności. Przez tę decyzję spełniło się proroctwo: Mesjasz narodził się w Betlejem.

Historia i zbawienie to dwa nurty istnienia, które przenikają się i łączą w Jezusie Chrystusie, a trwają w Kościele, który pielgrzymując w czasie sięga wieczności.

Wcielenie, narodzenie, życie Jezusa, nauczanie, cuda, wydarzenia paschalne to ciąg wydarzeń wzajemnie

powiązanych jednym nierozzerwalnym węzłem – miłością. Jezus Chrystus – Ewangelia, to wyznanie miłości Boga do człowieka. Wyznanie, które wypływa z głębi Bożego istnienia. Ogarnia każdego i całego człowieka – morze miłości. Niebo dotyka ziemi. Sam Bóg jest samoudzielającym się darem. Nie daje nam „czegoś” co mu zbywa. Bóg daje wszystko, daje siebie.

Kto rozpoznał w Małym Dziecku Boga? Prości pasterze i uczeni Mędrcy. Pasterze, dzięki prostocie serca dostrzegli i posłyszeli anioła. Mędrcy zaś, wznosząc się ponad banał przeciętności, pochylili się nad źródłem mądrości. Cały „środek” społeczności, większość, była poza tym doświadczeniem. W swojej pysze, a zarazem ignorancji, ludzie zajmowali się swoimi małymi sprawami, uważając siebie za centrum kosmosu. Nie rozpoznali Tego, który zamieszkał z nimi.

Tyle już lat minęło od Betlejemskiej Nocy, gdy światłość prawdziwa rozjaśniła mroki, a tajemnica Emma-nuela – „Boga z nami” nie przestaje fascynować. Wciąż oczekuje przyjęcia. Jej blask trwa z niezmienną intensywnością. Paradoks cudu. Dar sakramentu. Szansa dla każdego.

Ks. Jacek Bystron

**Życzenia –
daru Bożego Pokoju, aby w naszych rodzinach, domach
i środowisku zagościła na stałe życzliwość i miłość, abyśmy
w radości i pokoju mogli przeżyć te nadchodzące święta.**

Duszpasterze i Współpracownicy

Trudne pytania

SPRAWA CZYŚĆCA

Skoro Bóg jest tak dobry, to po co dręczy dusze zmarłych ?

Przed wszystkim na samym początku trzeba obalić mit, który w głowach chrześcijan robi największe spustoszenie. Czyściec to nie lżejsze piekło!!! Czyściec to nie kara za grzechy!!! Czyściec, jak wskazuje sama jego nazwa, to sprawa higieny. Taki orzeźwiający prysznic po kąpeli w słonym morzu grzechów. To rodzaj terapii, podczas której trzeba raz jeszcze rozciąć najgłębsze rany pamięci, aby oczyścić je i zaszyć na nowo, tak by wreszcie zaczęły się goić.

Istnienie czyśćca to jeden z najbardziej krytykowanych katolickich dogmatów. Ojcowie reformacji kilkaset lat temu sugerowali, że rzymscy kuraliści wymyślili czyściec, chcąc zarobić na sprzedaży odpustów. Ów «stan przejściowy» między ziemią a rajem nie jest jednak koncepcją wyłącznie katolicką. Już Wergiliusz w „Eneidzie” pisze o pośmiertnym oczyszczeniu i stwierdza, że „tak być musi, bo wiele z tego, z czym się długo rośło, przedziwnie w nas wrasta”.

Nasz czyściec „katolicki” wyróżnia jedno – nadzieja na wieczne szczęście. Najpierw nieśmiało mówiono więc o „górnym piekle”, które wreszcie w początkach drugiego tysiąclecia, wraz z rozwojem wiedzy teologicznej i coraz

głębszą znajomością prawdy o człowieku, przeobraziło się w czyściec, o jakim Kościół próbuje mówić ludziom dzisiaj.

Dlaczego jednak nie słuchają? Wielki problem, jaki współcześni chrześcijanie mają z czyśćcem, najlepiej widać chyba na przykładzie sporu toczącego z katolikami przez prawosławnych. Zarzucali oni katolikom, że czyściec nie ma racji bytu, bo niemożliwe jest, by dobry Bóg smagał grzeszników oczyszczającym ogniem swojej miłości. Od Boga nie może bowiem pochodzić żadne zło. Bóg nigdy też nie powoduje cierpienia.

Powiedzmy więc to sobie wyraźnie: czyśćca nie można się bać, nie trzeba się bać! Mimo natłoku literatury przekonującej, że jest inaczej – naprawdę nie ma tam żadnego pieca czy aniołów wyposażonych w pałki i obcęgi – urządzających duszom «ścieżkę zdrowia». Bóg nikogo nie smaga ogniem! On patrzy na nas z całą dobrocią swojego boskiego wzroku. A że ten wzrok jest niełatwy do zniesienia, to już wyłącznie nasza wina. Czyściec boli dokładnie tak, jak wystawienie przyzwyczajonych do ciemności oczu na jasne światło – blask jaśniejszy od wszystkiego, co znamy.

Źródło tych cierpień jest tylko w człowieku. Najlepszym dowodem na to jest fakt, że sam człowiek zdecydował swoim życiem o ich trwaniu. „Tam będziesz musiał stanąć wobec własnych grzechów bez ochrony, bez znieczulenia, bez iluzji i będziesz musiał je odrzucić, wyrывая je z siebie, wypalając je. To, co wydawało się twoją tożsamością, w rzeczywistości okaże się zgnilizną. To nie będzie proste” – pisał João César das Neves w swej powieści „Pierwszy dzień po śmierci”. I dlatego ci, którzy widzieli czyściec, zaglądali weń, tak często mówią o ogniu.

Romano Guardini też nawiązywał do ognistej symboliki: „Gdy człowiek staje w świetle Bożym, widzi siebie Jego oczami. Kocha Bożą świętość i nienawidzi samego siebie, ponieważ sam się tej świętości sprzeciwia. (...) to musi być niewyobrażalnym bólem. Ale ten ból działa”. Guardini zwraca też uwagę, żeby nie karmić swoich pobożnych fantazji wizją czyścica, który polega na natychmiastowym łataniu ziejających w duszy dziur. Każdą z nich trzeba dokładnie obejrzeć, przeświecić

Bożym światłem. „Wielkość jest rozumiana źle, gdy sprawia, że coś mniejszego znika, przecież również to coś mniejszego jest prawdą”. Bóg niczego nie zalepia, nie usuwa. „A Jego miłość nie polega na wmiataniu doczesnych braków pod dywan, ale na doprowadzeniu ich do prawdy i przetwarzaniu każdego z nich, nawet najmniejszego, aż po najgłębszą głębię i delikatne włókno istnienia”.

Obalmy więc smutne mity do końca i powiedzmy głośno: czyściec to zachwycająca perspektywa! Rzeczywistość żywa, dynamiczna, rozwojowa. Ludzie podróżują tu w stronę Boga. Mistycy mówili, że człowiek w czyścicu będzie chciał nawet dorzucić sobie cierpień, byle jak najszybciej złączyć się z Bogiem, jedynym źródłem szczęścia, o jakim mu się nawet nie śniło.

oprac. ks. Damian Lewiński

Więcej: Sz. Hołownia, Tabletki z krzyżkiem. Pierwsza pomoc w lękach związanych z Bogiem, końcem świata, czyścicem i duchami, wyd. Znak, Kraków 2007.

CO PODAROWAĆ DZIECIĄTKU JEZUSA?

(na podstawie opowiadania H. Sattiera)

Już niedługo święta Bożego Narodzenia, urodziny Jezusa. Jak na każde urodziny nie tylko się do nich przygotowujemy ale pamiętamy o prezentach dla tych, którzy obchodzą swoje święto. Jaki prezent przygotujesz dla Jezusa?

Kiedy Jezus urodził się w stajence i pastuszkowie złożyli mu pokłon, w drzwiach stał niepewny i załężniony chłopiec.

- Podejź bliżej, odezwało się Dzieciątko, dlaczego jesteś taki przestraszony?

- Bo nic Ci nie przyniosłem, odpowiedział chłopiec.

- Chętnie jednak dostałbym coś od ciebie.

Chłopiec spuścił głowę i powiedział:

- Gdybym coś miał, dałbym Ci.

Pogrzebał w kieszeni podartych spodni i powiedział:

- Tu mam ostrze starego noża. Znalazłem je. Weź, proszę.

- Nie, zatrzymaj ostrze, powiedziało Dzieciątko. Chciałbym, abyś podarował

Mi coś zupełnie innego, mianowicie trzy rzeczy.

- Chętnie, ale jakie?

- Podaruj mi ostatni obraz, który namalowałeś.

Chłopiec poczerwieniał zmieszany. I żeby Maryja z Józefem nie słyszeli, przybliżył się jeszcze bardziej do Dzieciątka.

- Ale obraz był tak zły, że nikt nie chciał go oglądać.

- Właśnie dlatego chcę go mieć. Masz przynosić mi zawsze to, co się innym w tobie nie podoba albo czego innym w twoim życiu brakuje. A teraz chciałbym mieć twój talerz.

Chłopiec zawstydził się.

- Ale ja go dzisiaj stłukłem...

- Dlatego chcę go mieć. Przynosz mi zawsze to co rozbite, stłuczone w twoim życiu. Chce to naprawić. A na koniec podaruj mi twoją odpowiedź rodzicom, kiedy pytali cię jak zbiłeś talerz.

- Powiedziałem, że niechcący strąciłem talerz ze stołu. Skłamałem. W rzeczywistości rzuciłem go wściekły na podłogę.

- To chciałem wiedzieć. Przynosz mi zawsze wszystko, co jest złe, brzydkie, smutne w twoim życiu: twoje kłamstwa, wymówki, tchórzostwo i złość. Chcę ci je zabrać. Nie potrzebujesz ich. Chcę, byś był radosny i przebaczę ci każdy twój błąd. Od dziś możesz codziennie do mnie przychodzić.

Chłopiec jeszcze chwilę pozostał przy żłóbku klęcząc.

Li, li, li, li laj, śliczne Dzieciąteczko...

Czy ludziom wierzącym potrzebne są rekolekcje?

W Adwencie, w bezpośrednim czasie przed Bożym Narodzeniem w naszych świątyniach organizowane są rekolekcje. Kanon 770 Kodeksu Prawa Kanonicznego mówi: „Proboszczowie zgodnie z zarządzeniem biskupa diecezjalnego powinni w pewnych okresach organizować to przepowiadanie, które nazywa się rekolekcjami i świętymi misjami”, a uchwały synodów diecezjalnych licznych diecezji jeszcze bardziej to precyzują: „Misje powinny odbywać się w każdej parafii przynajmniej raz na 10 lat, a rekolekcje, przynajmniej trzydniowe – corocznie w okresie Adwentu i Wielkiego Postu” (Synod Diecezji Płockiej, kan. 276 § 1).

Kiedyś jeden z parafian został zapytany, czy był na rekolekcjach? Ten odparł: po co mi rekolekcje? Nikogo nie zabiłem, nie podpaliłem, modłę się, nie grzeszę – więc żyję w porządku wobec Pana Boga. Niech ci, co grzeszą idą na rekolekcje i do spowiedzi, ja tam nie mam z czego się spowiadać. Zapewne nie tylko ten jeden, ale wielu myśli podobnie.

Czy ludziom wierzącym potrzebne są rekolekcje? Na to pytanie daje odpowiedź sam Pan Jezus i to własnym przykładem. No bo kto jak kto, ale On na pewno nie miał żadnego grzechu i tym bardziej nie musiał odprawiać rekolekcji. Tymczasem Ewangelie opisują, że po chrzcie w Jordanie Jezus udał się na pustynię i tam czterdzieści dni przebywał poszcząc i modląc się. Tam

też jakby „nabierał mocy” do przeciwstawiania się diabłu, kiedy on zaczął Go kusić. Oczywiście Pan Jezus miał wystarczającą moc, by nie ulec złemu duchowi, a te jego rekolekcje na pustyni mają tylko nam pokazać, że trzeba czasem oderwać się od swoich codziennych zajęć, by na modlitwie, poszcząc i słuchając Słowa Bożego umacniać swoją wiarę. Na osobności Jezus wyjaśniał też swoim uczniom niektóre zawilgości Jego nauki. Widzimy, że i apostołowie potrzebowali rekolekcji i takie rekolekcje głosił im sam Pan Jezus. Czy my lepiej znamy i rozumiemy naukę Chrystusa niż Jego apostołowie, że nie potrzebujemy jej już zgłębiać i wyjaśniać? Czy mamy może tak wielką wiarę, że nie potrzebujemy jej umacniać wspólną modlitwą, słuchaniem Słowa Bożego i sakramentami.

Rekolekcje dają przecież człowiekowi możliwość zatrzymania się i zapytania o sens życia. Dają możliwość większego zaangażowania się w sprawy duchowe, w to, o czym człowiek tak często zapomina: w modlitewne spotkanie z Panem Bogiem i swego rodzaju rozrachunku ze swoim sumieniem.

Czy w dzisiejszych czasach potrzebne są jeszcze rekolekcje? A jeżeli tak, to czy znajdziemy czas, aby w nich uczestniczyć? Co zrobić, aby po rekolekcjach odczuć wewnętrzną satysfakcję? Czy konieczna jest też rekolekcyjna spowiedź?

Żeby zrozumieć, czym są reko-
lekcje i jak je mamy przeżywać, naj-
lepiej będzie zacząć od tego, skąd się
wzięło oznaczające je słowo. Wzięło się
ono z języka łacińskiego od *recolligo*
oznaczającego «znowu zbierać, przy-
mować, odzyskać», jak też «ochłonać,
opamiętać się». W reko-lekcjach chodzi
więc o powrót do czegoś, powtórne
rozważenie, zajęcie się czymś jeszcze
raz. Ale czym??? Naszym życiem po-
 prostu. W codziennym zabieganiu rzad-
ko mamy czas, by się nad czymś głę-
biej zastanowić. W nasze życie, także
 duchowe, wkładają się pewnego ro-
 dzaju automatyzmy. Z jednej strony
 ułatwiają nam one życie, z drugiej jed-
 nak strony automatyzmy te mogą po-
 wodować spłylenie rozumienia treści
 religijnych, gdyż wiele rzeczy robimy
 bezmyślnie. Nie zastanawiając się głę-
 biej nad prawdami naszej wiary i przy-
 mując je mechanicznie „bo wszyscy tak
 wierzą i wszyscy tak robią”, ryzykujemy,
 że w momencie próby nie będziemy
 w stanie swojej wiary obronić. Mó-
 wiąc obrazowo: z naszą religijnością
 jest tak, jak z meblami – z czasem po-
 krywają się coraz grubszą warstwą ku-
 rzu. Jeśli tego kurzu nie będziemy
 przynajmniej raz na jakiś czas ścierać,
 z czasem nie będziemy mogli rozpo-
 znać nie tylko koloru, ale nawet kształ-
 tu tych mebli. Tak samo jest z wiarą –
 jeśli nie będzie co jakiś czas „odkurza-
 na”, po pewnym czasie stanie się szara
 i bezkształtna.

Często narzekamy, że życie jest
 ciężkie, że stawia przed nami takie
 trudne dylematy, że nie potrafimy wła-

ściwie wybrać i często żałujemy na-
 szych wcześniejszych decyzji, mówiąc:
 gdybym wtedy wiedział! Reko-lekcje są
 dobrym czasem na to, żeby przyjrzeć
 się naszym wyborom i zapytać Boga:
 co mam wybrać? Jak rozwiązać trudne
 sytuacje w moim życiu? Co zrobiłem
 źle i jak mogę to naprawić? Dlatego
 wielcy chrześcijanie ważne decyzje
 podejmowali zawsze po reko-lekcjach.

Ważnym elementem naszego
 przeżywania czasu reko-lekcji jest
 uświadomienie sobie, że każdy z nas
 jest «Poszukujący». Każdy z nas przez
 całe życie szuka szczęścia i sensu ist-
 nienia, a w gruncie rzeczy poszukuje
 Boga, bez którego jedno i drugie jest
 niemożliwe. W zapędzonym świecie, w
 którym człowiek się znalazł, nie sposób
 odpowiedzieć sobie na podstawowe
 pytania: skąd przyszedłem? Dokąd
 zmierzam? Dlaczego mnie i nieskoń-
 czoną wprost liczbę ludzi spotyka zło?
 Dlaczego moje życie potoczyło się ina-
 czej niż tego pragnąłem? I w końcu:
 po co żyję? I jaki jest sens mojego
 istnienia? Reko-lekcje mają dać odpo-
 wiedź na te i inne pytania. Musimy
 zdać sobie sprawę z tego, że Bóg cze-
 ka na nasz powrót, na opamiętanie się:
 na to, że uznamy Jego istnienie i Jego
 wolę zawartą w przykazaniach, że
 wreszcie przestaniemy Go obrażać, że
 przestaniemy bluźnić przeciw Niemu,
 że odmienimy swoje słabe, tak często
 ulegające złu, nienawiści, chciwości i
 pysze serca.

Reko-lekcje nie są potrzebne.
 One są konieczne!!! Obserwując zaan-
 gażowanie Polaków w reko-lekcje, moż-

na cieszyć się, że są one dobrze odbierane, rozumiane, chciane. Chociaż nigdy nie jest tak dobrze, żeby nie mogłoby być lepiej, dlatego tak ważne jest, abyśmy zachęcali się wzajemnie do udziału w rekolekcjach. Wielu jest takich, którzy mówią wprost: „Po przeżyciu rekolekcji jestem inny. Inaczej patrzę na swoje życie, na rodzinę, na drugiego człowieka. Kiedyś byłem zabiegany, nie miałem czasu na nic i dla nikogo. Teraz wszystko się zmieniło”.

I na koniec rzecz bardzo ważna: rekolekcje to także czas, by coś «odzyskać», odzyskać czystość duszy w sakramencie pojednania. Dobrze wiedzą o tym proboszczowie, skoro na ten właśnie czas zapraszają zawsze wielu spowiedników. Warto się do tej rekolekcyjnej spowiedzi dobrze przygotować przez dobry szczegółowy rachunek sumienia, zadośćuczynienie i pojednanie się z tymi, których przez moje grzechy skrzywdziłem oraz mocne postanowienie poprawy. Spowiednik czasem, zwłaszcza wtedy, kiedy już dłużej siedzi w konfesjonale, może być zmęczony, ale pamiętajmy, że za jego pośrednictwem spotykamy się z Bogiem, który odpuszcza nam grzechy. A przy okazji – warto też pomodlić się przed spowiedzią za księdza, który będzie mnie spowiadał, o potrzebne mu światło Ducha Świętego, żeby mógł mi dobrze pomóc, rozeznąć, doradzić.

Zbliża się czas adwentowych rekolekcji w naszej parafii. Wykorzystajmy je dobrze, aby „ochłonać”, „pozbiierać się” i „odzyskać” to, co w codziennym zabieganiu zgubiliśmy.

oprac. ks. Damian Lewiński

WARUNKI SAKRAMENTU POJEDNANIA

Rachunek sumienia

Refleksja zmierzająca do uświadomienia sobie treści, okoliczności, motywów popełnionych grzechów w okresie od ostatniej spowiedzi do chwili obecnej. Rachunku sumienia dokonuje się w oparciu o Dekalog i naukę moralną Chrystusa, można pomóc sobie używając książeczki do nabożeństwa lub specjalistycznej literatury duchowej.

Żal za grzechy

Skrucha przeżyta w zetknięciu z prawdą o własnej grzeszności oraz wiarą w nieskończoność miłosierdzia Bożego następuje po solidnym rachunku sumienia.

Mocne postanowienie poprawy

Decyzja o odwróceniu się od czynionego zła. Wyrażenie woli nie wracania do uprzednio popełnionych grzechów. Podjęcie konkretnych postanowień dotyczących ascezy oraz pracy nad sobą.

Szczera spowiedź

Ustne wyznanie grzechów spowiednikowi. Podstawowym warunkiem ważności spowiedzi jest jej szczerość i wyznanie co do liczby i rodzaju wszelkich grzechów ciężkich. Zaleca się też wyznawanie grzechów powszednich. Spowiedź, w której świadomie zataja się popełnione grzechy, z natury swojej jest nie ważna.

Zadośćuczynienie Bogu i bliźniemu

Podjęcie działań zmierzających do naprawienia wyrządzonych przez siebie krzywd. Stanowi ono zwieńczenie i dopełnienie sakramentu pokuty i pojednania.

Wizyta ks. bp. Jana Bernarda Szlagi w Hamburgu

W dniach 21-24.08.2009 r. gościła w polskiej parafii w Hamburgu delegacja z diecezji pelplińskiej pod przewodnictwem ks. bpa prof. dr. hab. Jana Bernarda Szlagi. Biskupowi diecezjalnemu towarzyszyli: wikariusz biskupi ks. prałat Marian Szczepiński, ks. prałat Edmund Skalski oraz sekretarz biskupi ks. Piotr Warsiński.

Centralnym punktem wizyty biskupiej była msza św. sprawowana w niedzielę 23.08.br. w kościele św. Eryka w dzielnicy HH-Rothenburgsort.

Najświętsza Ofiara celebrowana pod przewodnictwem Arcypasterza Diecezji Pelplińskiej została poprzedzona przekazaniem parafii polskiej sztandaru hamburskiego Oddziału Związku Polaków w Niemczech „Rodło”. Przedstawiciele tej organizacji odczytali list, w którym znajduje się między innymi uza-

sadnienie dla decyzji związku o przekazaniu sztandaru parafii: „Ponieważ obecnie naczelne władze Związku, uwikłane od lat w personalne spory i rozgrywki, nie gwarantują temu sztandarowi godnego szacunku, a nawet zachowania go, prosimy Wielebnego Księdza Proboszcza o przyjęcie tego daru, gdyż właśnie tutaj, w Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu, postrzegamy dla niego najgodniejsze miejsce przechowania”. Warto nadmienić, że replika tego sztandaru znajduje się na Jasnej Górze w Sali Rycerskiej.

W słowie na rozpoczęcie mszy św. ks. proboszcz Jacek Bystron powitał i podziękował za obecność gości oraz nawiązał do przeżywanego obecnie w Kościele katolickim Roku Kapłańskiego, w którym patronem jest Proboszcz z Ars – św. Jan Maria Vianney.

Od prawej: ks. W. Pytlik, ks. M. Szczepiński, ks. P. Warsiński, ks bp J.B. Szlaga, ks. J. Bystron i ks. D. Lewiński.

W homilii wygłoszonej podczas mszy św. ks. bp Jan Bernard Szłaga odniósł się nie tylko do działalności polskich organizacji na obczyźnie ale także nawiązał do niesłusznego pomówienia ks. proboszcza Jacka Bystrona. Ksiądz Biskup wyraził słowa uznania dla solidarności wspólnoty parafialnej ze swoim duszpasterzem, co znalazło chociażby wyraz w listach, których liczba przerosła wszelkie oczekiwania. Żaden z listów nie był negatywny, co utwierdziło Księdza Biskupa w niesłuszności wysuwanych oskarżeń.

W słowie skierowanym do wier-

nych ks. bp Jan Bernard Szłaga zaznaczył, iż nie uczestniczył w obrzędzie kanonicznego wprowadzenia w urząd proboszcza ks. dra Jacka Bystrona w dniu 10.05.br., dlatego ta sierpniowa wizyta w Polskiej Misji Katolickiej jest potwierdzeniem dla majowych uroczystości.

Nominacja na Proboszcza Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu ks. Jacka Bystrona stanowi kres trudnego procesu dochodzenia do prawdy, która nie tylko integruje życie parafialne ale także dowodzi swej wyzwalającej mocy.

Redakcja

Pomoc bezdomnym w Polsce

Od lat parafianie nasi organizują pomoc materialną dla schronisk im. św. Brata Alberta. Zamieszkują w nich ludzie, którzy utracili równowagę życiową i moralną. Są tam kobiety z dziećmi, ludzie z rozbitych rodzin, więźni, szpitali. Ci ludzie, często bardzo zranieni, łakną akceptacji, ciepła, miłości.

Oto jeden z listów dziękczynnych:

„Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta Koło Wrocławskie składa serdeczne podziękowanie za dary rzeczowe i pieniężne, pochodzące ze zbiórki przeprowadzonej wśród parafian Polskiej Misji Katolickiej w Ham-

burgu. Ten przejaw ludzkiej solidarności z nami i naszą pracą jest dla nas bardzo wzruszający i budujący. Towarzystwo pomocy im. św. Brata Alberta w kontaktach społecznych stale akcentuje to, że ratowanie osób cierpiących skrajny niedostatek nie jest zadaniem wyłącznie jakiejś organizacji czy instytucji. W ramach solidaryzmu społecznego jest zobowiązaniem całego społeczeństwa.

Cieszymy się, że PMK swoimi działaniami na naszą rzecz daje wyraz podobnym przekonaniom. Raz jeszcze serdeczne Bóg Zapłać za wszystko.”

Ofertę pomocy można kierować pod nr tel. 040/5594517 – Piotr Mazur.

Kalendarium Misji

◆ **Uroczystości rocznicowe wybuchu II wojny światowej** –

Dnia 1.09.br. w 70. rocznicę wybuchu II wojny światowej w ruinach kościoła św. Mikołaja w Hamburgu odbyło się nabożeństwo ekumeniczne poświęcone pamięci ofiar wojny. W spotkaniu uczestniczyli m.in. bp Hans-Jochen Jäschke, bp Maria Jepsen, ks. dr Jacek Bystron, ks. dr Janusz Szulist oraz przedstawiciele Konsulatu Generalnego RP w Hamburgu. Natomiast w godzinach popołudniowych odbyło się nabożeństwo żałobne na terenie byłego obozu koncentracyjnego w Neuengamme. Złożono wiązanki kwiatów pod pomnikiem pomordowanych i zapalono świece.

◆ **Festyn na zakończenie lata** – W niedzielę 6.09.br. odbył się przy kościele św. Józefa festyn parafialny na zakończenie lata. Mieliśmy okazję uczestniczyć w spotkaniu integrującym naszych parafian. Była także okazja do rozmów z księżymi pracującymi w naszej misji. Należą się wielkie podziękowania organizatorom festynu.

◆ **Pomoc bezdomnym** – Proboszcz PMK w Hamburgu ks. dr Jacek Bystron, zaniepokojony ciągle pogarszającą się sytuacją bezdomnych Polaków w dzielnicy HH-St. Pauli, postanowił zaprosić do współpracy „Caritas” w celu rozwiązania najpilniejszych problemów tych osób. Pierwsze takie spotkanie odbyło się 6.07.br. Na kolejne spotkania przybyli przedstawiciele Caritasu,

Konsulatu Generalnego RP oraz osoby pracujące w „Alimaus”. Za najpilniejsze uznano uzyskanie miejsc noclegowych dla polskojęzycznych bezdomnych w związku ze zbliżającym się okresem jesienno-zimowym. Uzyskano takie miejsca w Hamburgu przy ul. Sportallee 70. Szczegółowe informacje i darmowe bilety na przejazd do noclegowni można otrzymać w biurze parafialnym.

◆ **Narkotykom mówimy: nie!** – W dniach 12-13.09.br. gościliśmy w naszej Misji przedstawicieli Wspólnoty „Cenacolo” z domu wspólnoty w Giezkowie k. Koszalina. Podczas mszy św. dzielili się oni z nami swoimi świadectwami życia. Była też możliwość bezpośredniej rozmowy z gośćmi. Świadectwa osób, które miały problemy z narkotykami poruszyły serca wielu ludzi.

◆ **Zmiany personalne wśród Sióstr** – Dnia 14.09.br. rozpoczęła swą pracę w naszej misji s. Katarzyna Oleksiej ze Zgromadzenia Sióstr Wspólnej Pracy. Siostra objęła obowiązki po s. Agnieszce, która wróciła do Polski. Życzymy s. Katarzynie wiele łask i błogosławieństwa Bożego w jej pracy w Hamburgu.

◆ **Spotkania z dr. Mieczysławem Guzewiczem** – W dniach 19-22.09.br. gościł w naszej misji p. dr Mieczysław Guzewicz, członek Rady ds. Rodziny przy Konferencji Episkopatu Polski. W czasie swego pobytu w Hamburgu wygłosił szereg prelekcji poświęconych rodzinie chrześcijańskiej. Do rodziców dzieci w szkole sobotniej wygłosił od-

czyt na temat: „Odpowiedzialność rodziców za wychowanie religijne dzieci”. Natomiast podczas mszy św. głosił nauki na temat miłości małżeńskiej i rodziny oraz ich wartości. W dwa kolejne wieczory poprowadził też katechezę dla narzeczonych.

◆ **Wspólne koncertowanie z „Promyczkami dobra”** – W dniach 25-26.09.br. gościliśmy w naszej misji zespół dziecięcy „Promyczki dobra” z Nowego Sącza. Goście, którzy przybyli do Hamburga ze swym opiekunem ks. Andrzejem Mułką, uczestniczyli we mszach św. uświetniając swoim śpiewem liturgię. Natomiast po każdej mszy św. zespół wystąpił z krótkim koncertem. Można było zaopatrzyć się w płyty zespołu, kalendarze i pozycje książkowe.

◆ **Jan Budziaszek gościem w naszej misji** – W dniach 2-4.10.br. przebywał w naszej misji p. Jan Budziaszek, który w środowisku muzycznym jest znanym perkusistą z zespołu „Skaldowie”. Przybył on do Hamburga, aby dzielić się z nami swoją wiarą. W piątek wieczorem młodzież naszej misji miała okazję spotkać się z naszym gościem, aby wysłuchać jego świadectwa o nawróceniu i drodze do Boga. W sobotę odbyło się otwarte spotkanie dla parafian, aby mogli osobiście doświadczyć wiary i ufności w Bożą Opatrzność. Wieczorem natomiast nasz gość prowadził rozważania w czasie adoracji i modlitwę różańcową. Niedziela była dniem, kiedy dawał on świadectwo podczas mszy św. Poruszyło ono serca wielu ludzi a nagradzane było wielokrotnie gromkimi oklaskami.

◆ **Młodzież na filmie o św. Hildegardzie** – Dnia 8.10.br. 40-osobowa grupa młodzieży z naszej misji udała się z ks. Damianem do kina na wspólne oglądanie filmu o św. Hildegardzie z Bingen. „Vision – Aus dem Leben der Hildegard von Bingen”.

◆ **Pomoc bezdomnym w Polsce** – W niedzielę 11.10.br. przed kościołem św. Józefa (HH-Altona) odbyła się zbiórka środków higienicznych dla mieszkańców schronisk we Wrocławiu i Łodzi, które prowadzi Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta. Kolejna taka zbiórka, tym razem herbaty sypkiej, odbędzie się 6 grudnia. Bardzo dziękujemy ofiarodawcom za szczodre serce i pamięć. Bóg zapłać!

◆ **Spotkanie Fundacji Jana Pawła II w Rzymie** – W dniach 9-11.10.br. w Domu Polskim Jana Pawła II w Rzymie odbyło się spotkanie prezesów Kół i Towarzystw Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II. W spotkaniu tym wzięła udział również delegacja z Hamburga: ks. proboszcz dr Jacek Bystron, p. Henryk Jażewski – prezes Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Hamburgu i dr Henryk Koszałka.

◆ **Zmarł śp. abp Marian Przykucki** – W piątek 16.10.br. zmarł ks. arcybiskup senior Marian Przykucki, pierwszy Arcybiskup Metropolita Szczecińsko-Kamieński. Pogrzeb odbył się w piątek, 23.10.br. w Bazylice katedralnej św. Jakuba w Szczecinie. Uroczystości pogrzebowe poprzedziła czwartkowa msza św. żałobna i czuwanie duchowieństwa oraz wiernych. Swoją obecność w uroczystościach pogrzebowych

zaznaczyła również nasza misja. Ks. abp Marian Przykucki był wielkim dobroczyńcą i przyjacielem naszej misji. Na prośbę ks. prałata Jana Śliwańskiego, Ksiądz Arcybiskup jako ówczesny ordynariusz diecezji chełmińskiej, delegował księży ze swojej diecezji do pracy na etacie wikariuszy do tutejszej misji w Hamburgu. Między innymi dzięki jego staraniom Fundacja „Bonifatius Werk” wsparła materialnie budowę naszego domu parafialnego w Hamburgu przy Grosse Freiheit 41.

♦ **Spotkania z dr Wandą Półtawską w Hamburgu** – W dniach 24 i 25.10.br. gościliśmy w naszej misji p. dr Wandę Półtawską. W czasie jej krótkiego pobytu w Hamburgu było wiele okazji do spotkania z nią i wysłuchania jej referatów. W sobotę po wieczornej mszy św. odbyło się spotkanie dla młodzieży i młodych małżeństw na temat: „Odpowiedzialna miłość”; w niedzielę podczas mszy św. głosiła prelekcje na tematy związane z nauczaniem Ojca Świętego Jana Pawła II. Natomiast w niedzielę wieczorem wygłosiła w kościele św. Józefa konferencję „Małżeństwo a odpowiedzialność za życie”. Każde jej wystąpienie było nagradzane gromkimi oklaskami. Po spotkaniach była także możliwość zakupienia książek jej autorstwa.

♦ **Wizyta ks. bp. Władysława Blina w parafii** – W niedzielę 15.11.br. go-

ściliśmy w naszej misji ks. bp. Władysława Blina z Witebska, który głosił Słowo Boże na mszach św. Przy wyjściu z kościoła można było złożyć ofiarę na pomoc dla Polaków zamieszkałych na Białorusi.

♦ **„Pielgrzymka zaufania” – Europejskie Spotkanie Młodych w Poznaniu** – W dniach od 29.12.2009 r. do 2.01.2010 r. odbędzie się w Poznaniu Europejskie Spotkanie Młodych prowadzone przez Wspólnotę z Taizé. Pragniemy udać się na to spotkanie z naszą młodzieżą. W ramach przygotowania do tego wydarzenia w dniach 6-8.11.br. gościliśmy w misji organizatorów tego spotkania z Poznania, którzy opowiadali o istocie i celu tych spotkań oraz zachęcali nas do udziału w tym spotkaniu.

♦ **Nowy opiekun Emigracji** – Episkopat Polski wybrał nowego biskupa ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej. Został nim bp Wojciech Polak, sufragan archidiecezji gnieźnieńskiej.

ZAPRASZAMY

na koncert kolęd w wykonaniu
Poznańskiego Chóru Chłopięcego
dnia 16 grudnia o g. 17.30
do kościoła św. Józefa.

Duszpasterze

Wydawca: Polska Misja Katolicka, Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg, e-mail: biuro@pmk-hamburg.de
Redaguje zespół ks. dr Jacek Bystron, Henryk Koszałka, s. Marta Krzych, ks. Damian Lewiński, Marlena Mallek, ks. Henryk Róski.
Szata graficzna: Ma@orzata Orzechowska. Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów. Cena: ofiara na pokrycie kosztów druku.

„Andrzejki” na Rahlstedzie

W sobotę 14.11.br. na sali parafialnej przy kościele p.w. „Mariä – Himmelfahrt” HH-Rahlstedt odbyła się zabawa andrzejkowa. Pomysł na dobrą zabawę pt. „Ale cyrk” okazał się wspaniały. Żeby było jeszcze weselej i aby bawić się nam chciało, ubraliśmy się wszyscy na biało. Sceptycy nie wierzyli, że zabawa może nabrać kolorytu...

Kulminacyjnym punktem był występ grupy cyrkowej „Andreo” z clownami, Arlekinem, żonglerami, akrobatami i oczywiście niezapomnianym i trudnym do wyartykułowania Pres-ti-di-gi-ta-to-rem, który przeniósł nas na krótką chwilę w świat iluzji, zdumienia i dziecinnej radości. Do dobrej atmosfery przyczyniły się też pięknie udekorowane sale, niezwykle smaczne własne przysmaki oraz oczywiście dźwięki muzyki p. Czarkowskich ze Szczecina.

Bawiliśmy się już po raz 14-ty! I po raz 14-ty dochód z zabawy przeina-

czyliśmy na cele charytatywne. Tym razem popieramy trzy projekty:

- 1) pomoc polskim Siostrom Pallotyńkom niosącym pomoc dla najuboższych i porzuconych dzieci w Kamerunie,
- 2) dofinansowanie sierocińca „Ostoja” na Śląsku,
- 3) pomoc chłopcu z Gdańska, który najeżony przez pijanego kierowcę został ciężko ranny i stracił nogę.

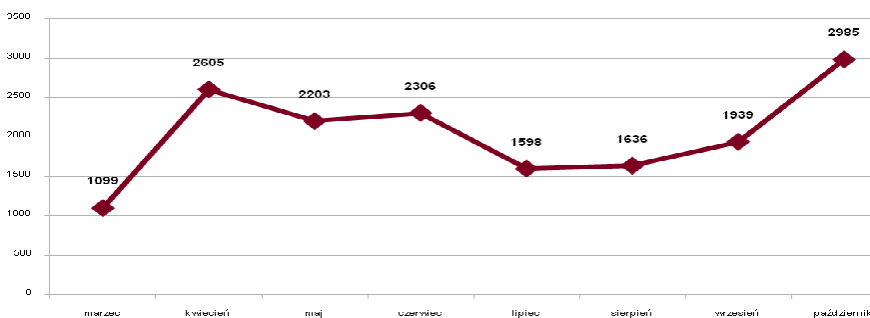
Z Bożym pozdrowieniem – organizatorzy „Andrzejek”

* * *

www.pmk-hamburg.de

We współczesnym świecie istnieje przeświadczenie, że ten kto nie istnieje w internecie, ten nie istnieje w ogóle... Czy taka teza jest poprawna? Warto zatem, rozważając ją, zapytać o stronę internetową naszej misji. W marcu tego roku, po wielu przygotowaniach, została uruchomiona strona internetowa Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu – www.pmk-hamburg.de.

Ilość wizyt na miesiąc

Od 7 marca br., kiedy strona wystartowała, do 31 października naszą stronę odwiedziło 16.483 użytkowników. W marcu było to tylko, albo i aż, 1.099 osób, ale w październiku odwiedziny sięgnęły, jak na razie, szczytu, bo możemy się pochwalić 2.985 odwiedzinami. Szczegółowe dane na poszczególne miesiące obrazuje nam powyższy wykres. Ludzie obierają różne metody, aby odwiedzić naszą witrynę. 10.634 odwiedzin nastąpiło po bezpośrednim wpisaniu adresu naszej strony, 5.370 wejść nastąpiło na skutek poszukiwań w wyszukiwarce internetowej, a 479 osób odwiedziło klikając link na innych stronach internetowych, gdzie znajduje się stosowne łącze do naszej strony. I tak najwięcej przejść do nas było ze strony archidiecezji hamburskiej, bo 95 oraz ze strony niemieckiej parafii św. Józefa – 51, zdarzały się też między innymi przejścia ze społecznościowego portalu «nasza klasa», czy ze strony rektoratu.

Naszą stronę odwiedzają mieszkańcy różnych krajów; nie tylko z Niemiec (13.671 wejść), czy z Polski (2.270 odwiedzin). Zdarzały się odwiedziny z USA (239), Anglii (68), Szwajcarii (24), Danii (13), Austrii (9), a także z Francji.

Były też pojedyncze bądź kilkukrotne odwiedziny z Czech, Włoch, Hiszpanii, Kanady, Rosji, Holandii, Belgii, Japonii, Szwecji, Australii, Brazylii, Finlandii, Słowacji, Nowej Zelandii, Litwy, Norwegii oraz Meksyku.

Nasza strona oferuje, oprócz ogłoszeń i najświeższych informacji, także ofertę odwiedzin innych stron internetowych. Tak więc 287 osób odwiedziło portal katolik.pl, korzystając z linku na naszej stronie, 218 osób portal tygodnika „Gość Niedzielny”, 211 osób stronę Ruchu Światło-Życie w Niemczech, 197 osób portal mateusz.pl, a 167 osób stronę opoka.org.pl.

Jak widać strona internetowa to nie tylko informacje o naszej działalności dla parafian, ale dzięki niej możemy dotrzeć bardzo daleko i zaproponować ludziom lekturę wartościowych stron, na które najtrudniej trafić w internecie. Zachęcamy zatem wszystkich do regularnego odwiedzania naszej witryny oraz polecania jej wszystkim swoim znajomym, a my ze swej strony będziemy starali się ją udoskonalać i uaktualniać, bo kto nie istnieje w internecie, ten jakby w ogóle nie istniał.

ks. Damian Lewiński

Polska Misja Katolicka w Hamburgu

Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg, tel. 040/310040, fax: 040/18016453
e-mail: biuro@pmk-hamburg.de; www.pmk-hamburg.de

LITURGIA

MSZA ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

W każdą niedzielę i święto:

10.15 HH-Altona, St. Joseph-Kirche, Gr. Freiheit 41

11.30 - " -

15.00 - " -

18.00 - " -

13.00 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche
Marckmannstr. 40

16.30 HH-Rahlstedt, Mariä-Himmelfahrt-Kirche
Oldenfelder Str. 25

20.00 HH-Langenhorn, Hl. Familie-Kirche,
Tannenweg 24 a

W każdą IV. niedzielę miesiąca:

16.30 HH-Bergedorf Neu Allermöhe, St.
Edith-Stein-Kirche, Edith-Stein-Platz 1

MSZA ŚW. W CIAĞU TYGODNIA

- poniedziałek, środa – g. 19.00

- wtorek – g. 10.30

- czwartek i piątek – g. 8.30 i 19.00

- sobota – g. 16.30 (szkolna, świąteczna)
kaplica St. Ansgar, Bürgerweide 33
– g. 18.30 k-ł św. Józefa

SPOWIEDŹ

15 minut przed każdą mszą św.

NOWENNA DO M.B. NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

środa – g. 18.30

NABOŻENSTWO DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

piątek – g. 18.45

PORADNICTWO:

Prawnik: poniedziałek i środa od g. 17.00

Poradnia socjalno-psychologiczna: środa
g. 16.00-19.00

Poradnia naturalnego planowania rodziny:
poniedziałek, g. 17.00-19.00

GRUPA MODLITEWNA WSPARCIA „WIECZERNIK”:
sobota g. 15.00

GRUPA AA: tel. 0176-29836180

DUSZPASTERSTWO

Telefon do biura	t. 310040
Ks. dr Jacek Bystron (proboszcz)	t. 18037391
Ks. Henryk Różański	t. 41548019
Ks. Damian Lewiński	t. 32845991
Siostry Wspólnej Pracy	t. 75062074

BIURO PARAFIALNE

Czynne w dni robocze:

- przed południem

poniedziałek – czwartek g. 9.00 – 12.30

piątek g. 9.00 – 12.00

- po południu

wtorek g. 14.00 – 16.00

czwartek g. 15.00 – 18.00

KATECHEZA

Dzieci przedszkolne w domu parafialnym:

- niedziela g. 15.50

w St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33:

- sobota g. 9.30 lub 14.00

Parafialna Szkoła Sobotnia – dzieci 4 -14 lat:

St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33:

- sobota g. 9.30-12.30 lub 14.00-16.20

Dzielnica Bergedorf - Ökumenisches Haus, Otto-Grot-
Str. 84-86; katecheza we wtorek:

I. Dzieci w wieku 4-6 lat, g. 16.30-17.00

- klasy 1-2, g. 17.00-17.30

- klasa 3, g. 17.30-18.15

- klasa 4, g. 18.15-19.00

II. Młodzież kl. 5-8, g. 17.00 lub 17.45

BIBLIOTEKA: niedziela g. 11.00-13.00

KOŁO KOBIEC KATOLICKICH: wtorek g. 10.30

RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH: czwartek g. 19.45

GRUPA MODLITEWNA ŹRÓDŁO ŻYCIA: niedziela g.
19.00

GRUPA MŁODZIEŻOWA: piątek g. 19.30

KOŁO PRZYJACIÓŁ RADIA MARYJA: 2. środa
miesiąca g. 19.00

CHÓR PARAFIALNY: czwartek g. 19.00

KRĄG BIBLIJNY: czwartek g. 16.45

GRUPA STUDENCKA: 1. niedziela miesiąca g. 19.00

POLSKA MISJA KATOLICKA - FILIA, ks. Maciej Kolanowski, HH-Harburg

Msze św.: g. 8.45 HH-Harburg, Reeseberg 10; g. 12.15 HH-Neugraben, An der Falkenbek 10

REKOLEKCJE ADWENTOWE

w dniach 18-23 grudnia 2009 r.

Temat: BÓG MÓJ I WSZYSTKO!

Piątek

18.12.09 r.

19.00 Msza św. z nauką dla członków grup parafialnych

Sobota

19.12.09 r.

BÓG JEST MIŁOŚCIĄ CZYLI PRAWDA O SZALEŃSTWIE BOGA

11.00 Msza św. z nauką dla dzieci

18.30 Msza św. z nauką dla dorosłych

20.00 Msza św. z nauką dla młodzieży

Niedziela

20.12.09 r.

St. Joseph, HH-Altona

10.15 Msza św. z nauką

11.30 Msza św. z nauką

15.00 Msza św. z nauką dla dzieci i ich rodziców

18.00 Msza św. z nauką

St. Erich, HH-Rothenburg

13.00 Msza św. z nauką

M. Himmelfahrt, HH-Rahlstedt

16.30 Msza św. z nauką

Hl. Familie, HH-Langenhorn

20.00 Msza św. z nauką

Poniedziałek

21.12.09 r.

JESTEM BOGIEM CZYLI PRAWDA O SZALEŃSTWIE LUDZKIM

10.30 Msza św. z nauką

17.00 Nauka dla młodzieży

18.00 Wystawienie Najśw. Sakramentu

18.30 Msza św. z nauką

Edith Stein, HH-Nettelburg

20.15 Msza św. z nauką

19.00-21.00 Spowiedź

Wtorek

22.12.09 r.

WSZYSTKO JEST MOJE CZYLI PRAWDA O LUDZKIM EGOIZMIE

10.30 Msza św. z nauką

17.00 Nauka dla młodzieży

18.00 Wystawienie Najśw. Sakramentu

18.30 Msza św. z nauką

M. Himmelfahrt, HH-Rahlstedt

20.15 Msza św. z nauką

20.00-22.00 Spowiedź

Środa **WSZYSTKO JEST W BOGU CZYLI PRAWDA O SZALEŃSTWIE WIARY**

23.12.09 r.

10.30 Msza św. z nauką**17.00** Nauka dla młodzieży**18.00** Nowenna do MB Nieustającej Pomocy**18.30** Msza św. z nauką**St. Erich, HH-Rothenburg****20.15** Msza św. z nauką**20.00-22.00** Spowiedź

Rekolekcje wygłosi **o. dr Rafał SZYMKOWIAK OFM Cap**
 Ofiary składane w czasie rekolekcji przeznaczone są dla Ojca Rekolekcjonisty.

* * *

DODATKOWA SPOWIEDŹ ADWENTOWA**St. Stephanus, HH-Mümmelnsberg**

14.12.09 r. – poniedziałek g. 19.00-20.00

Edith Stein, HH-Nettelburg

15.12.09 r. – wtorek g. 19.00-21.00

21.12.09 r. – poniedziałek g. 20.15
msza św. w jęz. polskim
i spowiedź g. 19.00-21.00**St. Paulus, HH-Billstedt**

16.12.09 r. – środa g. 19.00-21.00

18.12.09 r. – piątek g. 19.00-21.00

St. Jacobi, HH-Lurup

22.12.09 r. – wtorek g. 18.30-20.30

St. Christophorus, HH-Lohbrügge

17.12.09 r. – czwartek g. 19.00-21.00

St. Marien, HH-Bergedorf

18.12.09 r. – piątek g. 19.00-20.30

Mariä Himmelfahrt, HH-Rahlstedt22.12.09 r. – wtorek g. 20.15 msza św.
w jęz. polskim i spowiedź
g.20.00-22.00**St. Erich, HH-Rothenburgsort**23.12.09 r. – środa g. 20.15 msza św.
w jez. polskim i spowiedź
g. 20.00-22.00**St. Joseph, HH-Altona**

24.12.09 r. – czwartek g. 10.00-12.00

Porządek nabożeństw

Świątecznych i Noworocznych

Wigilia - 24.12.2009 r.

<i>St. Joseph (Altona)</i>	Msza św. dla rodzin	g. 18:00
<i>St. Joseph (Altona)</i>	Pasterka	g. 24:00
<i>St. Erich (Rothenburgsort)</i>	Pasterka	g. 24:00

I ŚWIĘTO - 25.12.2009 r.

<i>St. Joseph (Altona)</i>	g. 10:15
	g. 11:30
	g. 15:00
	g. 18:00

<i>St. Erich (Rothenburgsort)</i>	g. 13:00
<i>St. Etith-Stein (Neu Allermöhe)</i>	g. 16:30
<i>Mariä-Himmelfahrt (HH-Rahlstedt)</i>	g. 16:30
<i>St. Stephanus (Mümmelmannsberg)</i>	g. 18:00
<i>Heiige Familie (Langenhorn)</i>	g. 20:00

II ŚWIĘTO - 26.12.2009 r.

<i>St. Joseph (Altona)</i>	g. 10:15
	g. 11:30
	g. 15:00
	g. 18:00

<i>St. Erich (Rothenburgsort)</i>	g. 13:00
<i>St. Etith-Stein (Neu Allermöhe)</i>	g. 16:30
<i>Mariä-Himmelfahrt (HH-Rahlstedt)</i>	g. 16:30
<i>Heiige Familie (Langenhorn)</i>	g. 20:00

Nowy Rok - piątek 01.01.2010 r.

<i>St. Joseph (Altona)</i>	g. 11:30
	g. 15:00
	g. 19:00

<i>St Erich (Rothenburgsort)</i>	g. 13:00
<i>Mariä-Himmelfahrt (HH-Rahlstedt)</i>	g. 16:30